

ERFARINGER

Prosjektet hadde aldri blitt gjennomført uten støtte fra Norsk Kulturråd. Muligheten for å få profesjonell kunstnerisk støtte ga et stort løft til prosjektet. Denne ekstraressursen ga et løft både for lærerteamet i drama og for studentenes produksjoner.

Vi opplever prosjektet Min Historie som svært vellykket. Både i forhold til kvaliteten på produksjonene som ble laget, og at de ble vist for mange barn i barnehagene. Det ble spilt i alt 21 forestillinger for over 600 publikummere. Vi hadde ingen problem med å få kontakt med tospråklige familier, og få eventyr, sanger, dikt som bakgrunn for utviklingen av forestillingen. Men det var ganske utfordrende for noen studentgrupper å omforme bakgrunns materialet de fikk til et figurspill. Utfordrende fordi det rent dramaturgisk var en jobb å gjøre for studentene med å forme materialet, som kunne være en enkel sang, til et spill som skulle fungere scenisk. Det var derfor nødvendig at det var gode veiledere inne i prosjektet, slik at alle forestillingene fungerte bra da de var ferdige. Studentene gjorde også et godt etisk arbeid med å ivareta originalhistorien på en god måte. Barnet som hadde delt "sin" historie eller sang skulle ikke føle at denne ble borte. I fire av forestillingene ble den originale sangen inkludert, på originalspråket. Vi så at barnet som eide historien frydet seg over det!

Studentene fikk erfare gleden hos barnet da de fikk tekstene. De erfarte også gleden da de kom tilbake og spilte forestillingene. Barnehagepersonalet ble bevisste på hvilken ressurs i form av kunst og kultur det ligger hos den enkelte familie. Studentene er tydelige på at dette vil de ta med seg ut i sin fremtidige barnehagehverdag.

Fra barnehagen som videodokumentasjonen(vedlegg 5) er hentet fra, fikk vi følgende e-post dagen etter besøket:

Du må hilse studentene og de andre og takke for en flott forestilling. Jeg hadde en flott morgen på Europa.

Der var 4 jenter på 4 år og en gutt, tog nogle plast brett og begynte og leke at disse var sommerfugle. (holdt de som der blev gjort i stykket.

Jeg fant tape og klistret de sammen og så sang vi sangene til Soliyana.

Soliyana var der også.

Ønsker dere alle en riktig god påske

Hilsen Eva Hetland, øygaard bh

Her viser barna at de er i gang med å skape sine egne estetiske uttrykk på grunnlag av den estetiske impulsen de fikk gjennom spillet.

En annen barnehage fortalte om barnegrupper som nynet og sang på sangen fra forestillingen. En tredje fortalte om stadige spørsmål og kommentarer angående teateropplevelsen.

I barnehagen som fikk besøk av *Marianne og sirupen* ble det fortalt at jenta som eide sangen strålte hele dagen. Hun var utrolig stolt over alt som ble vist.

Det er ikke gjort en strukturert innsamling av erfaringer fra barnehagene, men glimtene her forteller om at et barn i hver av barnehagene gjennom prosjektet er blitt sett gjennom at barnets tekst og kultur har fått fokus.

Det var i arbeidet med å få barnehagens ansatte med i prosjektet vi fikk størst utfordringer.

Vår invitasjon gikk ut på at 2 ansatte fra hver barnehage, som var med i prosjektet, var velkomne til gratis kurs og veiledning. Målet var at de skulle kunne lage et spill selv, slik studentgruppene gjorde. Av fire påmeldte barnehager var det bare to som ønsket å selv lage spill. Av disse to var det bare en som endte opp med å gjennomføre det. Vi konstaterer at barnehagene fort opplever nye prosjekt som ekstraarbeid og en byrde i sin hverdag. Selv om vi la godt til rette for deltagelse, ble det ikke prioritert. Den ene barnehagen der de voksne laget et spill hadde imidlertid stort utbytte av prosessen. Forestillingen *To og to* ble frydefullt mottatt og figurene har inngått i barnehagens daglige virke, i samlinger siden.

I fase 2 tok vi disse erfaringene med i planleggingen. Vi la barnehagens deltakelse i kurs og etterarbeid som en premiss for samarbeidet. Vi la også til rette for og skapte en nærere dialog i hele prosessen. All aktivitet ble gjennomført i barnehagen. Disse endringene ga positive resultater, noe pedagogisk leder Monica Strand Sivertsen sier noe om i sin tilbakemelding i april 2010:

Hanskene som ble laget har bodd i en pose som barna sier er huset til hanskene når vi ikke leker med dem. Posen med hanskene har vært tilgjengelig for barna ved at den står i en hylle i høyde med barna. Når barna har fått øye på posen så har de startet lek med hanskene med en gang. Andre ganger har jeg satt posen på bordet slik at den er enda lettere å få øye på og leken er i gang igjen. Eller posen har stått på bordet og jeg har startet samtale og lurt på hva hanskene gjør eller hvordan de har det i posen, og barna begynner å forklarer og gjerne lager hus og by av byggeklosser, lego eller leker med dem på et Brett hvor vi har bygget Sandnes av avfall, rømmebeger, klosser osv. I samling har vi ved jevne mellomrom tatt dem frem og vi har lekt og dramatisert med dem gjennom samlingen. Prøvd å inkludert alle barna/hanskene i samlingen.

Hanskene fikk navn/identitet og vi hadde dem på utstilling på Barnehagedagen 2010. Se vedlegg av bilder og liste med navn på hanskene.

*Arbeidet med dere har vært helt fantastisk. Dere er kjempeflinke!!!!
Spennende å få historie fra annet land, og enda mer spennende å se dere dramatisere den.*

(kurskveld i Austrått barnehage)

På fagdagen for barnehagene (14.04.09), arrangert av Sandnes Kommune, hadde vi en åpen samling for alle barnehageansatte der vi fortalte om prosjektet og studentene viste forestillingene. Det var spennende å dele våre erfaringer med personalet, og vi fikk mange spørsmål og tanker fra deltagerne, både omkring det flerkulturelle og det å inkludere kunst i barnehagehverdagen. 50 ansatte deltok.

En langtidseffekt av prosjektet vil også være synlig gjennom studentenes erfaringer fra prosjektet og deres praksis. Deres kompetanse når det gjelder teater, dramaturgi og spesielt dukkespill er betraktelig hevet. De har fått en erfaring av at det lar seg gjøre, og de har og sett betydningen av å løfte frem det enkelte barnets historie gjennom å gi den en kunstnerisk form.

Prosjektet ga rom for å knytte sammen et forskningsarbeid omkring betydningen av den estetiske impulsen med praksisfeltet og utdanningen. Dette er et svært viktig perspektiv, et perspektiv som og opplevdes meningsfullt fra studentenes side. Her fikk studentene konkrete erfaringer gjennom samarbeidet med feltet. I tillegg fikk de ekstra innsikt i kunstformen figurteater, gjennom samarbeidet med dukkespiller Knut Alfsen.

Oppsummering

Rammeplanen for barnehagens innhold og oppgaver sier at gjennom arbeid med kunst, kultur og kreativitet skal barnehagen bidra til at barna skal få oppleve at kunst, kultur og estetikk bidrar til nærhet og forståelse (Kunnskapsdepartementet 2006:38).

Initiativtagerne til prosjektet vurderer prosjektet som svært vellykket og et viktig bidrag i arbeidet med målområdet hentet fra Rammeplanen for barnehagens innhold og oppgaver. Prosjektet Min historie har gitt "mye kunst for pengene". Vi mener at tverrfagligheten i prosjektet har vært en styrke. Ved å knytte sammen det eksisterende studietilbudet ved Førskolelærerstudiet, UiS, med Sandnes kommunes satsning på teater for barn og unge; Drama i Sandnes, har tilskuddet fra Kunstløftet gitt store ringvirkninger: 5 originalproduksjoner er utviklet og spilt først i 5 barnehager, siden på seminar og åpne forestillinger, til sammen 24 visninger. I tillegg er det satt i gang refleksjon omkring

flerkulturell inkludering gjennom bruk av tekst fra det enkelte barnets nære kultur, både hos studentene på vei ut i yrkeslivet, hos vertsbarnehagene og deltakerne på seminardagen. Vi mener at vi har klart å bruke barnehagen som en god kunstarena. Det er ekstra viktig siden man i barnehagen treffer nesten alle barn.

Vi har og erfart at vi må legge tydelige premisser for at barnehagene skal få delta i prosjektsamarbeid som vårt. Barnehagen må forpliktes på etterarbeid og personalet må vise vilje til å bringe arbeidet videre i personalet og med barnegruppa. Først da blir den estetiske opplevelsen noe mer enn en happening.